

Evangelí del dijous de la setmana XIII de durant l'any: Déu ens perdona

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XIII de durant l'any. “Et són perdonats els pecats”. El Senyor ens espera en el sagrament de la penitència, per perdonar-nos els pecats i omplir-nos interiorment de pau.

Evangelí (*Mt 9, 1-8*)

Llavors Jesús pujà en una barca, va passar a l'altra riba i anà al seu poble. Allà li dugueren un paralític

ajagut en una llitera. Jesús, en veure la fe d'aquella gent, va dir al paralític:

—Coratge, fill, et són perdonats els pecats.

Hi havia allà uns mestres de la Llei que es deien dintre seu: «Aquest blasfema.»

Però Jesús, que coneixia els seus pensaments, els replicà:

—Per què penseu amb dolenteria en el vostre cor? Què és més fàcil, dir: «Et són perdonats els pecats», o bé dir: «Aixeca't i camina»? Doncs ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra.

Llavors diu al paralític:

—Aixeca't, pren la llitera i ves-te'n a casa.

Ell s'aixecà i se'n va anar cap a casa seva. La gent, en veure-ho, sentí un gran respecte, i glorificava Déu que havia donat als homes un poder tan gran.

Comentari

La fama de Jesús es va estenent i allà on va li porten malalts perquè els guareixi. Aquest dia arriba a Cafarnaüm, la seva ciutat, i el presenten un paralític en una llitera.

Jesús, quan el veu, li diu: “Coratge, fill, et són perdonats els pecats”. Jesús mira el cor de la persona i per això li diu: els teus pecats et són perdonats. Sí, aquella persona necessita ser guarida, no es pot valdre per si mateixa; a més i especialment, però, el seu cor està necessitat del perdó de Déu.

Els fariseus, en sentir Jesús, malpensen. Tenen un cor mesquí, petit, tancat, incapaç d'obrir-se a la veritat. Es creuen posseïdors de la veritat i acaben per no conèixer-la. Jesús té amb els fariseus un capteniment acollidor, els diu: “Per què penseu amb dolenteria en el vostre cor? Què és més fàcil, dir: «Et són perdonats els pecats», o bé dir: «Aixeca't i camina»?”

I Jesús fa el miracle: “Aixeca't, pren la llitera i ves-te'n a casa”. El paralític s'aixeca, agafa la llitera i se'n va a casa. Torna a casa totalment guarit. Torna amb el cor net i amb la capacitat de fer vida normal. Els que assisteixen al miracle tornen a casa glorificant Déu per les meravelles que han presenciades.

Sant Josepmaria es meravellava en contemplar el perdó de Déu. Deia en una ocasió: “Si considerem les coses a poc a poc, veurem que un Déu

Creador és admirable; un Déu que ve fins a la Creu per redimir-nos és una meravella; però un Déu que perdona, un Déu que ens purifica, que ens neteja, és quelcom esplèndid! Hi ha alguna cosa més paternal? Vosaltres gardeu rancúnia als vostres fills? Oi que no? Déu Nostre Senyor, així que li demanem perdó, ens perdona del tot. És fantàstic!”[1].

Jesús ens espera en el sagrament de la penitència per perdonar-nos com va perdonar el paralític i omplir de pau els nostres cors.

[1] Paraules de sant Josepmaria recollides en el llibre *Antes, más y mejor*, de Lázaro Linares, Rialp, 2001.

Javier Massa // Gagliardi
Photography - Canva Pro

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dijous-de-la-setmana-xiii-de-durant-
lany-deu-ens-perdona/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dijous-de-la-setmana-xiii-de-durant-lany-deu-ens-perdona/) (15/08/2025)